

Bistand til Forbrydelsen. Dog kan en saadan Medhjælperes Straf nedsættes til en Trediedeel af den ringeste Grad af den Straf, der i Loven er foreskrevet for den af Medhjælperen tilsigtede Forbrydelse.

§ 49.

Er Forbrydelsen ikke fuldbjyrdet, komme de i §§ 47 og 48 foreskrevne Regler til Anvendelse saaledes, at Straffen bestemmes i Forhold til den ved Forsøg paa Forbrydelsen forskyldte Straf.

§ 50.

Har Nogen, efter allerede at have ydet Hjælp til en Forbrydelse, af egen Drift forebygget Udførelsen ved at bevæge Hovedmanden til at opgive den eller paa anden Maade, bliver han straffri. Har han forgjæves bestræbt sig for at hindre Forbrydelsen, kan Straffen nedsættes under den i § 48 foreskrevne Grændse.

§ 51.

Har Nogen, uden at have gjort sig skyldig til højere Straf efter næste §, ved Løfter, Opmuntringer eller andre Forestillinger søgt at virke til Sværkættelsen af en Forbrydelse, t. Ex. ved at bestyrke et allerede fattet Forsæt eller fraraade dets Opgivelse, bliver hans Straf at bestemme efter de i §§ 48—50 givne Regler.

§ 52.

Den, der ved Løfter, Trusler eller andre Forestillinger har bestemt en Anden til at begaae en Forbrydelse, skal, dersom denne bliver fuldbjyrdet, straffes som om han selv var Gjerningsmand. Bliwer Forbrydelsen ikke fuldbjyrdet, straffes han som om han havde gjort sig skyldig i et Forsøg paa Forbrydelsen. En forholdsmæssig mildere Straf indtræder, naar det ikke er lykkes Anstifteren at bevæge den Anden til at beslutte Forbrydelsen.

§ 53.

Naar den, som har bestemt en Anden til at begaae en Forbrydelse, bevæger ham til at opgive den, bliver han straffri, og det Samme gjælder, naar Anstifteren vel ikke har kunnet bevæge den Anden til at opgive Sværkættelsen men dog paa anden Maade har forhindret Forbrydelsen. Har han ikke gjort dette Sidste, straffes han saaledes, som i § 48 foreskrevet, dog at Straffen kan nedsættes, naar han har bestræbt sig for at forebygge Forbrydelsen.

Den, som har givet en Anden Tilfagn om at iværksætte en Forbrydelse men endnu ikke har foretaget nogen dertil sigtende Handling, straffes efter Reglerne i § 49 jfr. § 48. Tager han sit Tilfagn tilbage, førend han har foretaget nogen til dens Sværkættelse sigtende Handling, bliver han straffri, naar han forhindrer Forbrydelsen; i modsat Fald kan Straffen nedsættes eller efter Omstændighederne endog ganske bortfalde.

§ 54.

Have To eller Flere i Samraad besluttet en Forbrydelses Udførelse ved fælles Bistand (Komplot), da skulle de, dersom Forbrydelsen er bleven fuldbjyrdet eller begyndt, Alle straffes som Gjerningsmand, om de endog kun have medvirket til den ved at deeltage i Beslutningen. Er Forbrydelsen ikke kommen til Udførelse, straffes Deeltagelsen i Beslutningen som Forsøg paa Forbrydelsen.

Have samtlige Deeltagere af egen Drift opløst Komplotet, førend nogen Forbrydelse er begaaet, ere de straffrie. Udtræder en enkelt Deeltager, bliver han ligeledes fri for Straf, dersom han forebygger Forbrydelsen; i modsat Fald straffes han efter Bestemmelsen i § 46, dog at Straffen kan nedsættes, naar han har bestræbt sig for at hindre Forbrydelsen.

§ 55.

Den, som, efterat en Forbrydelse er bleven fuldstændig iværksat, uden noget derom forud